

Fontane, Slapeloos

Kan niet slapen vannacht
zei zij zachtjes tegen mij
De telefoon gaat telkens, maar ik geef geen gehoor
Aan de klank van warmte in de kou van een wereld zonder jou
Kan ik er tegen in eenzaamheid te leven
Als het over verdergaan en gedaan
Ik slenter door straten leeg en ja verlaten
Mij voelen wat het was dat jij me gaf
Zou ik niet eenmaal voor heel even alles moeten geven
Voor de laatste keer die laatste nacht met jou

Kan niet slapen vannacht
zei zij zachtjes tegen mij
Kan niet slapen vannacht
zei zij zachtjes tegen mij

Een herinnering, een glinstering
Zij lacht de kaarsen uit en de kachel aan (oh ja)
Flauw licht valt over haar gezicht als een ster aan de hemel
Die allang verdwenen is (nee nee nee)
Ik verdrink in mijn gedachten, zal ik op je wachten
Op je belletje met de vraag of ik kan komen
Want het vuur is allang gedoofd, maar mijn hart valt flauw
Voor die woorden van de kant van de lijn, waar de liefde vandaan kwam

Kan niet slapen vannacht
zei zij zachtjes tegen mij
Kan niet slapen vannacht
zei zij zachtjes tegen mij

(Dit is de voicemail van Michiel, ik ben er niet, spreek maar iets in)

Ik kan niet slapen
Ik kan niet slapen vannacht
Ik kan niet slapen
Ik kan niet slapen vannacht

Kan niet slapen vannacht
zei zij zachtjes tegen mij
Kan niet slapen vannacht
zei zij zachtjes tegen mij

Ik kan niet slapen
Ik kan niet slapen vannacht
Ik kan niet slapen
Ik kan niet slapen

Ik kan niet slapen vannacht, zei zij..